

I TRIBUNA

Defensem el model social andorrà

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Aquesta setmana hem començat, a la comissió de Finances del Consell General, el debat sobre les 68 esmenes presentades pels grups parlamentaris al projecte de pressupost per al 2014. Dilluns vinent acabarem d'enllestir els darrers serrells i tot apunta que abans de final d'aquest mes de gener es farà el debat final d'aprovació del pressupost.

És doncs un bon moment per parlar de la despesa pública.

Si llegim alguns editorialistes i escoltem els responsables de DA, Andorra seria un mal alumne en matèria de gestió de les despeses públiques. Malgastadora, amb una tendència al desordre, l'administració andorrana seria incapaç de gestionar els diners públics en interès dels seus ciutadans.

El president de la Confederació Empresarial Andorrana s'afegia, en l'entrevista que publicava el BONDIA el 23 de desembre, a la polifònica neoliberal i afirmava que "...el que no pot ser és que pràcticament un terç del pressupost del país es dediqui a salaris".

Tots plegats arriben a la mateixa conclusió: és urgent reduir, retallar aquest gruix de despeses públiques inútils, que només són bones per desviar la trajectòria pressupostària i fan perdre les precioses A en la nota donada a Andorra per Standard's and Poors.

El problema és que aquella miraculosa font que

permetria recollir galledes plenes d'estalvis és una sonsònia molt poc realista.

A Andorra una bona part de la despesa pública retorna directament als ciutadans i ciutadanes en forma d'ajudes a les famílies, d'ajuda a l'habitatge, de pensions de jubilació, de sanitat i educació. Una sanitat i una educació que, efectivament, i per molt greu que li sàpiga al president de la Confederació Empresarial, generen despesa salarial per retribuir els bons professionals que hi treballen.

Contràriament a altres països, en els quals els neoliberals andorrans es volen emmirallar, a Andorra l'any 1993 vam escollir, votant la Constitució, redistribuir una part de la riquesa produïda pel país amb la finalitat que tothom en tragués profit i no solament uns quants privilegiats.

El model social andorrà es fonamenta en aquesta ambició solidària.

Les polítiques públiques redistributives, entre les quals la sanitat i l'educació, han estat desenvolupades a Andorra amb l'objectiu de reduir les desigualtats entre els andorrans més benestants i els que no han tingut la sort de disposar de les mateixes possibilitats.

I ha funcionat, reforçant la cohesió social.

Durant la darrera campanya electoral vaig dir repetidament que defensava i defensaria els serveis públics

perquè són el patrimoni dels que no en tenen cap altre.

La possibilitat d'accedir a un lloc en una llar d'infectats, de seguir una formació educativa de qualitat, de desplaçar-se per unes carreteres ben mantingudes, de gaudir de seguretat ciutadana, de poder accedir a la sanitat pública, de poder confiar la gent gran de la família a unes estructures d'acollida fiables... tot això representa per a cada ciutadana i cada ciutadà d'Andorra una xarxa de seguretat que altres països no ofereixen als seus habitants.

Doncs sí, tot això té un cost en termes de despesa pública. I això comporta que hem de pagar impostos. Cadascú en funció de la seva capacitat econòmica, ben entès, com ja indica l'article 37 de la Constitució.

Compte doncs amb tanta demagogia i vigilem amb la cantarella populista.

La gent de Socialdemocràcia i Progrés defensem el model social andorrà perquè és un element essencial del nostre pacte constitucional. Però aquesta defensa no vol pas dir que no cal fer res per reduir els déficits deixats per tants anys de mal govern i per la crisi econòmica.

Al contrari, hem de fer el necessari per recuperar marges de maniobra financera que ens permetin dur a terme les reformes que el país necessita per redreçar-se.

Però s'ha d'actuar amb seny i combatre les sonsònies que pretenen que amb estalviar en l'administració pública n'hi haurà prou per sortir de la crisi.

No és veritat. I els que es volen estalviar de pagar impostos ho saben.